

N:o 174.

Ank. till Riksd. kansli den 22 maj 1908, kl. 9 f. m.

Utlåtande, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition angående understöd m. m. åt vaktkonstapeln vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona S. J. Karlsson för honom genom olycksfall i tjänsten tillskyndad skada dels ock en i ämnet väckt motion.

(1:o U. A.)

Uti en till Riksdagen den 21 februari innevarande år aflåten proposition (n:o 66) har Kungl. Maj:t, med åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver justitiedepartementens ärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva, att till vaktkonstapeln vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona Sven Johan Karlsson finge såsom ersättning för honom genom olycksfall i tjänsten tillskyndad skada af fångvårdsmedel utbetalas dels för en gång 9 kronor 50 öre dels ock från och med år 1908 en årlig lifränta af 30 kronor.

Enligt det propositionen bilagda utdraget af statsrådsprotokollet har departementschefen rörande detta ämne anfört följande:

»Under tjänstgöring den 7 december 1903 i anstaltens stengård, där fångar sysselsattes med gatstenshuggning, blef Karlsson träffad i högra ögat af en så kallad bränning eller kringflygande stenskärfva med den påföljd, att han samma dag måste intagas å Karlskrona lasarett.

§ Bih. till Riksd. Prot. 1908. 4 Saml. 1 Afd. 106 Häft. (N:o 174.)

Efter där undergången operation å ögat utskrefs Karlsson läkt den 14 december 1903. Synskärpan å samma öga var då afsevärdt nedsatt.

Vid sedermera den 5 september 1907 af lasarettsläkaren R. Lundmark verkställd undersökning har befunnits, att synskärpan å Karlssons båda ögon endast är = $\frac{1}{2}$ af den normala.

Enligt hvad fångvårdsstyrelsen inhämtat har bemålde läkare ej ansett sig kunna afgifva yttrande, huruvida nuvarande nedsättning i synförmågan jämväl å vänstra ögat är en följd af skadan å det högra.

Karlsson har sju barn och befinner sig i knappa omständigheter.

Anstaltens direktör har upplyst, att Karlsson icke är kunnig i annat yrke än stenhuggning samt att han är urståndsatt att i sagda yrke förvärfva sig någon extra inkomst.

Såsom godtgörelse för ifrågavarande ögonskada har Karlsson begärt dels ett belopp motsvarande förskjutna kostnader för läkarehonorar och sjukvårdsafgift å tillsammans 9 kronor 50 öre dels ock ersättning för nedsatt synförmåga.

För närmare bedömande af förevarande ärende har fångvårdsstyrelsen till jämförelse erinrat, att 1907 års riksdag i liknande fall, med anledning af Kungl. Maj:ts framställning, medgifvit att till vaktkonstapeln Johan August Nilsson fuge såsom skadeersättning af fångvårdsmedlen utbetalas ej mindre för en gång 112 kronor 87 öre, utgörande ersättning för läkarelön och öfriga af skadan orsakade kostnader samt för mistade tjänstgöringspenningar, än äfven från och med år 1907 en årlig lifränta af 60 kronor. Äfven Nilsson hade vid tjänstgöring uti nämnda stengård träffats i ena ögat af kringflygande stenflisor, hvarigenom synskärpan å ögat väsentligen förtagits.

Under åberopande af hvad sålunda förekommit har fångvårdsstyrelsen hemställt, det Kungl. Maj:t täcktes hos Riksdagen utverka, att Karlsson må såsom ersättning för omförmälda, honom i tjänsten tillskyndade skada af fångvårdsmedlen tillerkännas godtgörelse för sina berörda direkta utgifter samt från och med år 1908 en årlig lifränta å femtio kronor.

Riksförsäkringsanstalten har uti afgifvet yttrande erinrat, att, därest ifrågavarande, Nilsson tillfogade skada, sådan denna blifvit af doktor Lundmark angifven vid undersökningen å Nilsson den 5 september 1907, skolat bedömas i enlighet med bestämmelserna i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete, skadan bort anses hafva för Karlsson medfört nedsättning i arbetsförmågan motsvarande tio procent af normal arbetsförmåga och sålunda berättiga honom till en årlig lifränta å 30 kronor.

Uti infordradt utlåtande har statskontoret på grund af hvad i ärendet förekommit och med stöd af riksförsäkringsanstaltens yttrande tillstyrkt, att Kungl. Maj:t måtte i nådig proposition äska Riksdagens medgifvande därtill att åt Karlsson såsom ersättning för den skada, han under tjänsteutföring lidit, utbetalas af fängvårdsmedel dels hvad han visat sig hafva utgifvit i läkarelön m. m., tillhopa 9 kronor 50 öre, dels ock en årlig lifränta från och med år 1908 till belopp af 30 kronor.

I detta sammanhang har utskottet förehaft till behandling en inom Andra Kammaren af herr *J. B. Eriksson* i Grängesberg väckt motion (n:o 255), däruti motionären hemställt, att Riksdagen måtte bevilja vaktkonstapeln vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona *Sven Johan Karlsson* som ersättning för ifrågavarande honom drabbade skada, att af fängvårdsmedel utbetalas, dels för en gång 209 kronor och 50 öre, dels ock från och med år 1908 en årlig lifränta af 50 kronor.

*Angående
en inom
Andra
Kammaren
väckt
motion.*

Till stöd för sin framställning har motionären anfört följande:

I proposition n:o 66 vid innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att bevilja vaktkonstapeln vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona *S. J. Karlsson*, som ersättning för honom genom olyckshändelse i tjänsten tillskyndad skada, en ersättning dels för en gång 9 kronor 50 öre, dels ock från och med år 1908 en årlig lifränta af 30 kronor.

Angående olyckshändelsen omförmäler den kungl. propositionen följande:

»Under tjänstgöring den 7 december 1903 i anstaltens stengård, där fångar sysselsattes med gatstenshuggning, blef Karlsson träffad i högra ögat af en så kallad bränning eller kringflygande stenskärfva med den påföljd, att han samma dag måste intagas å Karlskrona lasarett.

Efter där undergången operation å ögat utskrefs Karlsson läkt den 14 december 1903. Synskärpan å samma öga var då afsevärdt nedsatt.

Vid sedermera den 5 september 1907 af lasarettsläkaren *R. Lundmark* verkställd undersökning har befunnits, att synskärpan å Karlssons båda ögon endast är lika med $\frac{1}{2}$ af den normala.

Enligt hvad fängvårdsstyrelsen inhämtat har bemälda läkare ej ansett sig kunna afgifva yttrande, huruvida nuvarande nedsättning i synförmågan jämväl å vänstra ögat är en följd af skadan å det högra.

Karlsson har sju barn och befinner sig i knappa omständigheter. Anstaltens direktör har upplyst, att Karlsson icke är kunnig

i annat yrke än stenhuggning samt att han är urståndsatt att i sagda yrke förvärfva sig någon extra inkomst.»

Af direktören för tvångsarbetsanstalten i Karlskrona har inhämtats, att Karlsson är född den 12 juni 1854 och har sedan den 22 april 1876 varit anställd i fångvårdens tjänst, att »han städse i och utom tjänsten skött sig utmärkt väl».

Af den lämnade redogörelsen för olyckans tillkomst framgår, att Karlsson i tjänsten, utan eget förvållande, blef skadad så att synskärpan blef afsevärdt nedsatt; vid sedermera den 5 sept. 1907 af läkare verkställd undersökning har befunnits, att synskärpan å båda ögonen endast är lika med $\frac{1}{2}$ af den normala. Om nu läkaren vid den senaste undersökningen icke ansett sig kunna afgöra, om nedsättningen i synförmågan jämväl å det vänstra ögat är en följd af skadan å det högra, talar dock stor sannolikhet för att så är förhållandet.

Därför synes mig billighet tala för ett bifall till fångvårdsstyrelsens hemställan om en årlig lifränta å femtio kronor.

När Karlsson inlämnade sin begäran om ersättning är icke angifvet, tydligt är dock, att en så afsevärd skada å ett af kroppens ädlaste organ under hela tiden allt ifrån olycksdagen beredt honom smärta och flerahanda obehag, i följd hvaraf en årlig ersättning till samma belopp från och med den 1 januari 1904 icke kan anses oberrättigad och föreslår jag därför att ersättning måtte lämnas Karlsson med ett belopp på en gång af 200 kronor, förutom ersättning för läkarhonorar och sjukvård med begärda 9 kronor och 50 öre.

*Utskottets
yttrande.*

Med hänsyn till hvad i ärendet blifvit anfördt, har utskottet ansett sig böra biträda motionärens framställning om att den lifränta, som Kungl. Maj:t föreslagit må med 30 kronor årligen utgå till vaktkonstapeln Karlsson, må höjas till 50 kronor. Motionärens yrkande om tillerkännande åt Karlsson af en ersättning en gång för alla af, förutom det af Kungl. Maj:t föreslagna beloppet 9 kronor 50 öre, ytterligare 200 kronor har utskottet däremot icke kunnat tillstyrka.

Utskottet får alltså hemställa,

att Riksdagen, med anledning af Kungl. Maj:ts förevarande proposition och herr Erikssons ofvan omnämnda motion, må medgifva, att till vaktkonstapeln vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona Sven Johan Karlsson må, såsom ersättning för honom genom olycksfall i tjänsten tillskyndad skada, af fång-

vårdsmedel utbetalas dels för en gång 9 kronor och 50 öre, dels ock från och med år 1908 en årlig lif-ränta af 50 kronor.

Stockholm den 21 maj 1908.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.

Reservation

af herr *D. Persson*, som ansett, att utskottet bort tillstyrka bifall till den i ämnet väckta motionen.

Herrar *H. R. Törneblad* och *J. T. Larsson* hafva begärt få antecknadt, att de icke deltagit i förestående ärendes behandling inom utskottet.

Rättelse.

I statsutskottets utlåtande n:o 173, sid. 74 rad. 14 och 15 uppifrån

står: — semester, presidenten, kammarråden, — —

läs: — semester, generaldirektören, kammarråden,

Å samma sida rad. 19 uppifrån

står: — af presidenten bestämmes — —

läs: — af generaldirektören bestämmes — —
